

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/123/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118390259
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118390259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom B., I. XXX/X, proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, právne zastúpenému advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, so sídlom S., Q. C. X/A, o zaplatenie 96,09 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 32C/17/2019-73 zo dňa 25. júna 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 96,09 eur a vo výroku o náhrade trov konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 96,09 eur. Mal za nesporné, že dňa 15.1.2018 došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, ktoré si zapožičal „počas nevyhnutného času opravy“ u žalobcu. Po skončení doby nájmu vystavil dňa 16.2.2018 prenajímateľ (žalobca) poškodenému faktúru za prenájom vozidla v dĺžke 5 dní; celkom v sume 228 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok z toho istého dňa došlo k postúpeniu budúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Po uplatnení nároku žalobcom u žalovaného, žalovaný priznal náklady na prenájom vozidla len v rozsahu troch dní a sumu 131,91 eur žalobcovi i vyplatil.

2. Okresný súd konštatoval, že poškodený mal vozidlo v nájme 5 dní (od 12.2. do 16.2.2018) opodstatnene, a preto žalovaný bol povinný zaplatiť náklady nájmu za 5 dní, a nie za 3 dní, „ako on si sám určil“. V danom prípade ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Následkom škodovej udalosti bol poškodený ukrátený na svojom majetku a musel znášať náklady spojené so zabezpečením náhradného vozidla. Skutočnou škodou tak bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného (ako právneho predchodcu žalobcu) nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa.

3. Odplatné postúpenie a vzájomné započítanie pohľadávok okresný súd považoval za podstatné i z hľadiska pasívnej (zrejme aktívnej - pozn. odvolacieho súdu) legitímácie žalobcu. V danej spojitosti dodal, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 165/2017 „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“; čo v súdnej veci splnené bolo. Postúpenie pohľadávky bolo zároveň žalovanému riadne oznámené.

4. Okresný súd dospel k záveru, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi neprináleží, nakoľko žalovaný si splnil svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Nadväzne vo zvyšnej časti (o úrok z omeškania) žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že v spore úspešnému (o zaplatenie istiny) žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal (s výnimkou zamietajúceho výroku) v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Mal za to, že okresný súd rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Naďalej trval na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v súdenom spore. Poškodenému A. N. bola spôsobená škodová udalosť prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, v ktorej súvislosti mal byť poškodený nútený užívať náhradné vozidlo zapožičané u žalobcu v zmysle príslušnej zmluvy o nájme. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru a dňa 16.2.2018 poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá mu vznikla z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla.

6. Z uvedeného - podľa odvolateľa - vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Potom poškodený (a nie žalovaný) predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, a teda nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením danej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, lebo túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil.

7. Odvolateľ tvrdil, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Obč. zák. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky totiž prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Žalovaný zhrnul, že „ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie“. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak pre obchádzanie zákona absolútne neplatné v zmysle § 39 Obč. zák.

8. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť. Opakovane poukázal na podstatu postupovaného nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý mal poškodený subjekt voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Zavádzajúcim je tak tvrdenie odvolateľa, že predmetom postúpenia mala byť pohľadávka, ktorú žalobca eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Napokon, akceptovanie predmetného postúpenia pohľadávky žalovaným je zrejme aj z toho, že čiastočné poistné plnenie už (v období pred podaním žaloby) poukázal na účet žalobcu ako postupníka; obdobne tak z oznámenia o poistnom plnení adresovanom (práve) priamo žalobcovi.

9. Žalobca uviedol, že v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu danej pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Išlo teda o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k započítaniu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie, a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky teda poškodený subjekt v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

10. Žalobca odkazoval na viaceré rozhodnutia (najmä) Krajského súdu v Žiline v obdobných veciach (o. i. sa stotožňoval so závermi rozsudku sp. zn. 10Co/104/2019), ktoré potvrdzovali jeho argumentáciu. Celkovo mal za to, že napadnutý rozsudok je i dostatočne odôvodnený. To, že sa žalovaný nestotožňuje s napadnutým rozhodnutím, vrátane jeho dôvodov, neznamená, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

11. Na predmetné vyjadrenie žalovaný/odvolateľ už nereagoval.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) v preskúmvanej časti rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. Súdne rozhodnutie nie je možné považovať za nedostatočne odôvodnené, prípadne (z daného pohľadu) až arbitrárne len preto, že dotknutá strana (v súdnej veci žalovaný) nie je spokojná so závermi vyslovenými okresným súdom. Inými slovami, právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou základného práva na spravodlivý súdny proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ale iba nespokojnosť sporovej strany s odôvodnením súdneho rozhodnutia automaticky neznamená, že ide o nedostatočné odôvodnenie, ktoré dané práva porušuje.

14. Okresný súd podrobne vymedzil dokazovaním zistené skutkové okolnosti (bližšie body 9. až 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku) a zrozumiteľne vysvetlil svoje právne závery, vrátane vyhodnotenia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi poškodenou a žalobcom (najmä body 8., 14. a 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Žalovaný v odvolaní fakticky ani konkrétne nenamieta súvisiace úvahy okresného súdu, len zotráva na svojej dovtedajšej argumentácii; osobitne v otázke tvrdeného nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nadväzne je nutné uzavrieť, že odvolacia námietka nedostatočnosti odôvodnenia, či až arbitrárnosti napadnutého rozsudku neobstojí.

15. Odvolací súd/senát už rozhodoval vo viacerých obdobných veciach sporových strán; napr. aj rozsudkom sp. zn. 10Co/104/2019 z 30. mája 2019, na ktoré rozhodnutie odkazuje i žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Vzhľadom na identické podstatné skutkové okolnosti a (vecné) odvolacie námietky žalovaného niet dôvodu na zmenu (právných) záverov vyslovených v označenom rozhodnutí. V záujme komplexnosti odôvodnenia aj bezprostredne v súdnej veci krajský súd (opakovane) uvádza zásadnú argumentáciu.

16. Žalovaný sa snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom z 16.2.2018 (č.l. 11) „rozfázovať“ a následne rozborom jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva, čo je zrejme i z výslovných vyjadrení jej strán, však tvorí jeden celok upravujúci ich navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti. Nepochybneou vôľou poškodeného A. N. a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci tejto jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že na usporiadanie ich vzťahu/vzťahov bolo možné uzavrieť viaceré relatívne samostatných zmlúv.

17. Krajský súd, zhodne s okresným súdom, konštatuje, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Len pri striktnom (až puristickom) prístupe k uplatňovaniu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodený by položil na stôl sumu (v danom momente) 228 eur a posunul ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť k poškodenému.

18. Krajský súd úmyselne v danej spojitosti používa mierne zveličenie a ironický tón, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v rámci kontraktčných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počinaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Z konštatovaného je zrejme, že aktívna legitímácia žalobcu v súdnej veci bola preukázaná.

19. Ďalšie - okresný súdom vnímané ako zásadné - skutkové a právne súvislosti (predovšetkým dĺžka trvania nájmu, účelnosť prenajatia náhradného vozidla, či výška skutočnej škody) a k nim zaujaté čiastkové závery neboli žalovaným v rámci odvolania vôbec spochybňované.

20. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalovaným, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

21. Žalovaný síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu aj v časti o trovách konania, ale v danej spojitosti nevymedzil žiadnu konkrétnu odvolaciu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd primerane aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.